

ט"ו כסלו תשפ"א, 01/12/2020 החלטה
תיק 2456-12-20
שו' דוד גדעוני

בעניין: טלדור כבלים ומערכות בע"מ ח.פ. 513898387

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר בן-שחר ו/או שגיאה אחרון ואח
יוסף שם-טוב ושות' – משרד עורכי דין
רח' תובל 40 (מגדל ספיר, קי' 22), רמת גן
טל': 03-7713880 ; פקס: 03-7715540

- נ ג ד -

משרד האוצר – מדינת ישראל

מינהל הרכש הממשלתי

ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז י-ם (אזרחי)
רח' מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים
טלפון: 02-5419555, פקס: 02-5419581

עיינתי בעתירה ובבקשה על שצורף להם.
העותרת מעלה טענות ביחס לתנאי המכרז ולאופן שבו
ישמו תקנות העדפת תוצרת הארץ והכללים העולים
מהסכם ה-GPA באופן החורג לפי הנטען מגדרי ההסכם
ומכרסם באורח פסול בהיקף ההעדפה לתוצרת הארץ.
המועד האחרון להגשת הצעות נקבע למחר 2.12.20.
קידום הליכי המכרז בשלב זה ועל יסוד התנאים שנקבעו
עלול להביא לשינוי מצב הדברים באופן שיכול להקשות
על השבת המצב לאחור.

במצב דברים זה, ובשים לב גם לפרק הזמן שחלף מאז
פסק הדין בהליך הקודם (עת"מ 19-01-74280) ועד
לפרסום המכרז הנוכחי, ניתן בזה צו ארעי לעיכוב הליכי
המכרז, ובכלל זה המועד האחרון להגשת הצעות במכרז,
וזאת עד להחלטה אחרת.

העותרת תבצע מסירה אישית של העתירה, הבקשה
והעתק החלטה זו לידי המשיב ללא דיחוי ולא יאוחר
ממחר, 2.12.20 בשעה 09:00.

המשיב יגיב לבקשה למתן סעד זמני (למעשה בקשה לצו
ביניים) עד ליום 10.12.20.

בקשה דחופה למתן סעד זמני

המזכירות תמציא בדחיפות.

טלדור כבלים ומערכות בע"מ (להלן: "טלדור" ו/או "המבקשת"), מתכבדת בזאת לפנות לבית
המשפט הנכבד בבקשה ליתן את הצווים הבאים, כדלקמן:

א. להורות למשיב או למי מטעמו לא לבצע כל פעולה לצורך קידום מכרז מרכזי לרכישה, אספקה
והתקנת ציוד תקשורת פסיבי, שמספרו 3-2020 (להלן: "המכרז"), שפרסם המשיב (להלן גם:
"מינהל הרכש").

ב. להודיע מיידית על דחיית המועד האחרון להגשת הצעות במכרז, הקבוע ליום 02.12.2020, וזאת
עד לאחר הכרעה בבקשה המינהלית המוגשת במקביל להגשת בקשה דחופה זו.

ג. בנוסף ולחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן כל סעד אחר שייראה לנכון וצודק בנסיבות
העניין לצורך שמירת המצב הקיים.

כל זאת, להכרעה בבקשה המנהלית המוגשת על ידי המבקשת במקביל להגשת בקשה דחופה זו.

העתק העתירה המנהלית (ללא נספחיה), מצ"ב לבקשה זו **כנספח I**.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיב בהוצאות המבקשת, לרבות בשכר טרחת
באי כוחה, בצירוף מע"מ כדין.

*** נחתם דיגיטלית ***

ואלה נימוקי הבקשה:

הסעד הזמני נשוא בקשה זו, הכרחי ונדרש נוכח העובדה כי מדובר במכרז לרכישה, אספקה והתקנה, של ציוד תקשורת, ומטרתו של הסעד היא מניעת מצב של "מעשה עשוי", מקום בו יוגשו הצעות, ייקבע זוכה והמבקשת תמצא עצמה בפני שוקת שבורה ובמצב של "מעשה עשוי".

זאת ועוד: המבקשת עלולה למצוא עצמה בפני "מעשה עשוי", ככל שהמועד להגשת הצעות לא יידחה, אף אם הדיון בבקשה יתקיים לפני היישום בפועל של הזכיה במכרז, הואיל ובתקופת הזמן הנוכחית (קרי – קודם למועד הגשת הצעות), חייב כל מתמודד (על מנת לעמוד בהוראות המכרז) להחליט עם איזה ספק של טובין להתקשר לצורך הגשת הצעה למכרז. קרי, פרק הזמן הקריטי עבור המבקשת נוגע לתקופה שלפני תום המועד להגשת הצעות. תגובת המשיב לפנייה של המבקשת בסוגיה נשוא בקשה זו, התקבלה (לאחר תזכורת), אך בסוף השבוע שעבר, ועל כן הבקשה המינהלית ובקשה זו מוגשות במהירות המירבית האפשרית.

בנסיבות המקרה, קיים חשש ממשי לנזק כבד ובלתי הפיך שעלול להיגרם למבקשת כתוצאה מאי מתן הצו וקידום המכרז, באופן אשר עלול לעקר מתוכן את פסק הדין שיינתן במסגרת הבקשה. לאור זאת, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן במעמד צד אחד, צו ארעי ו/או צו ביניים, לפיו המשיב לא יבצע פעולה כלשהי לקידום המכרז, ובכלל זאת יכריז על דחיית המועד להגשת הצעות במכרז, כל זאת - עד להכרעה אחרת לאחר הדיון בבקשה גופה. מנגד, למשיב לא ייגרם כל נזק, בוודאי לא נזק בלתי הפיך, כתוצאה מדחיה קצרה של המכרז, במיוחד כאשר (כפי שיוכח להלן) המשיב עצמו – מיוזמתו – כבר דחה את המועד להגשת הצעות למכרז.

נציין כבר כעת כי במוקד המחלוקת החלטת המשיב שלא ליישם במסגרת המכרז את תקנות חובת המכרזים (העדפת תוצרת הארץ), תשנ"ה – 1995 (להלן: "תקנות העדפת תוצרת הארץ") באופן מלא ובהתאם לדיון.

כפי שיובא להלן, המבקשת תטען כי המשיב מנסה להתחמק, פעם נוספת, מקיום תקנות העדפת תוצרת הארץ. בפעם הקודמת (עת"מ (ים) 74280-01-19 טלדור כבלים ומערכות בע"מ ואח' נ' משרד האוצר/המשרד הראשי ואח') בית משפט נכבד זה דחה את נימוקו של המשיב מדוע אין בכונתו ליישם את תקנות העדפת תוצרת הארץ. או אז, במכרז הנוכחי, מצא המשיב נימוק חדש לא ליישם את תקנות העדפת תוצרת הארץ, והפעם ב"תירוץ" כי ישנה "הגנה" המנטרלת את העדפת תוצרת הארץ החלה מכוח הסכם רכש ממשלתי – הסכם ה-GPA.

נקדים את המאוחר ונציין כי הסכם ה-GPA חל רק במקרים חריגים ובודדים, ואינו אמור לחול ביחס לרוב המכריע של ההתקשרויות מכוח המכרז.

חרף זאת, מינהל הרכש החליט להרחיב את "הגנת" ה-GPA וליישם אותה במסגרת המכרז גם במקרים רבים בהם היא אינה חלה, לרבות ובפרט באמצעות הפעולות הפסולות שלהלן:

- החלת הסכם ה-GPA בניגוד לדיון ובניגוד ל-GPA עצמו, גם ביחס להתקשרויות בשווי הנמוך מהרף המינימאלי הקבוע בהסכם ה-GPA (רף מינימאלי של כ- 700,000 ש"ח ביחס לכל התקשרות) תוך קביעה פסולה לכאורה כי מדובר ב"התקשרות" מרכזית אחת הנעשית על ידי משרד האוצר (ראה נספח ו' להלן).

• החלת הסכם ה-GPA בניגוד לדין ובניגוד ל-GPA עצמו, גם ביחס להזמנות ורכישות של משרדי ממשלה וגופים נוספים שמוחרגים באופן מפורש מהסכם ה-GPA (לדוגמת המשרד לביטחון פנים ורשות הכבאות) - ראה נספח י' להלן.

• החלת הסכם ה-GPA בניגוד לדין ובניגוד ל-GPA עצמו, גם ביחס לפריטים שמוחרגים באופן מפורש מהסכם זה (לדוגמה כבלי תקשורת) - ראה נספח 3 להסכם ה-GPA (נספח ו' להלן).

פעולות אלה נעשות מתוך מניע פסול וניסיון "לחסוך" לכאורה את מתן העדפת תוצרת הארץ - העדפה הקבועה כאמור בדין.

המבקשת טוען כי פעולות אלה של רשות מנהלית שהינן ניסיון שלא לקיים תקנות שהותקנו כדין, הינן חסרות סמכות ואף בלתי סבירות בעליל.

במקרה דנן, מדובר על פעולות פסולות שבעתיים שכן הן נוגדות מדיניות מוצהרת של הממשלה, כפי שתובא להלן, ואת עמדתם של משרדי ממשלה ורשויות ציבוריות אחרות. ההוראות האמורות במכרז דנן מהוות שינוי מדיניות גם ביחס למכרזים קודמים, לרבות מכרזים של המשיב עצמו, בהם לא הופיעו הוראות כי הסכם ה-GPA "מנטרל" את תקנות העדפת תוצרת הארץ.

ועדת המכרזים של המשיב, עם כל הכבוד, איננה הגוף שמוסמך לקבוע את מדיניות הממשלה, או להחליט על שינוי מדיניות, קל וחומר כי היא איננה מוסמכת ואיננה רשאית לעשות זאת בהיחבא, או "בדרך אגב" במסגרת הוראות במכרז ספציפי.

כאמור לעיל, אין זו הפעם הראשונה שמינהל הרכש מנסה "להתחמק" מקיום תקנות העדפת תוצרת הארץ במכרזי לאספקת ציוד תקשורת פסיבי, בתירוצים שונים.

אך בשנה שעברה הגישה המבקשת בקשה מנהלית (ובקשה לסעד ביניים) כנגד המשיב בעניין דומה - עת"מ (יס) 74280-01-19 טלדור כבלים ומערכות בע"מ ואח' נ' משרד האוצר/המשרד הראשי ואח' (להלן: "הבקשה הקודמת").

במקרה האמור הוגשה בקשה ביחס למכרז מרכזי לרכישה, אספקה והתקנת ציוד תקשורת פסיבי, שמספרו 6-2018, שבמסגרתו ניסה המשיב להתחמק מהחלת תקנות תוצרת הארץ תוך שטען כי מדובר במכרז המורכב ממתן שירותים לצד רכישת טובין באופן שלא ניתן להפרידם, ומשכך התקנות לא חלות על המכרז דשם.

בית משפט נכבד זה (כב' השופט ד. גדעוני) קיבל את הבקשה, תוך כדי קביעה כי החלטת המשיב במקרה האמור איננה יכולה לעמוד והיא אף מנוגדת למדיניות של המשיב עצמו.

גם במקרה דנן, כמו בעניין שנדון במסגרת הבקשה הקודמת, ממשיך מינהל הרכש בניסיונו להתחמק מקיום תקנות העדפת תוצרת הארץ, הפעם ב"תירוץ" שונה, אך אין ולא יכול להיות חולק שגם הפעם ה"תירוץ" והפעולות שנעשו מכוחו חסרות סמכות, בלתי סבירות בצורה קיצונית ודינן בטלות. אין ספק, איפוא, כי סיכווי הבקשה להתקבל גבוהים ביותר.

כפי שיפורט בהמשך בקשה זו, בירור טענות המבקשת יכול להיעשות בהליך מזורז, יעיל וקצר ביותר, בעוד שמנגד המשך הליך המכרז, טרם בירור הבקשה לגופה, עלול לגרום למבקשת לנזק בלתי הפיך.

בנסיבות העניין, מתבקש בית המשפט הנכבד להשית על המשיב לשאת בהוצאות הבקשה, לרבות שכר טרחת באי כוחה של המבקשת, בצירוף מע"מ כדין.

(כל ההדגשות המובאות להלן אינן במקור, למעט אם נאמר במפורש אחרת).

א. פתח דבר

1. עניין לנו במקרה קיצוני בו רשות מינהלית ממאנת לפעול בהתאם לדין, בהתאם למדיניות הרשמית של ממשלת ישראל ואף בניגוד לפסקי דין חלוטים של בית משפט נכבד זה, בכל הנוגע ליישום תקנות העדפת תוצרת הארץ – אשר קובעות כי הצעה העומדת בתנאי תקנות העדפת תוצרת הארץ, תוכרז כהצעה הזוכה, אף אם התמורה הנדרשת במסגרתה גבוהה בשיעור של עד 15% מההצעה הזולה ביותר (ככל שההצעה הזולה ביותר איננה עומדת בתנאי תקנות העדפת תוצרת הארץ).
2. כבר בפתח הדברים נקדים ונציין כי אין זו הפעם הראשונה בה המשיב מנסה, בדרכים שונות ומשונות, להתחמק מהחובה לקיים את תקנות העדפת תוצרת הארץ. בנסיבות אלה, המבקשת כבר נאלצה בעבר להגיש בקשה מנהלית כנגד המשיב בעניין דומה - עת"מ (ים) 19-01-74280 טלדור כבלים ומערכות בע"מ ואח' נ' משרד האוצר/המשרד הראשי ואח' (להלן: "העתירה הקודמת").

במקרה האמור הוגשה עתירה ביחס למכרז מרכזי לרכישה, אספקה והתקנת ציוד תקשורת פסיבי, שמספרו 6-2018, שבמסגרתו ניסה המשיב להתחמק מהחלת תקנות תוצרת הארץ תוך שטען כי מדובר במכרז המורכב ממתן שירותים לצד רכישת טובין באופן שלא ניתן להפרידם, ומשכך התקנות לא חלות על אותו המכרז.

בית משפט נכבד זה (כב' השופט ד. גדעוני) **קיבל את העתירה**, תוך כדי קביעה כי החלטת המשיב באותו מקרה פסולה, מנוגדת למדיניות של המשיב עצמו, ועל המשיב מוטלת חובה לקיים וליישם את הוראות תקנות העדפת תוצרת הארץ.

העתק פסק הדין שניתן במסגרת העתירה הקודמת מצ"ב **כנספח א'** לבקשה זו.

3. במקום לפעול בהתאם לפסק הדין (וממילא בהתאם לדין ולתקנות), דומה כי מינהל הרכש ממשיך לנסות ולהתחמק מיישום תקנות העדפת תוצרת הארץ, הפעם באמצעות שימוש ב-GPA כתירוץ לאי החלת התקנות.
4. וזאת להדגיש – הסכם ה-GPA אמור לחול אך ורק במקרים (חריגים יחסית) בהם יש שילוב של כל הפרמטרים המתחייבים על פיו: (א) המדינה בה יוצר הפריט הספציפי המדובר חתומה עם ישראל על הסכם ה-GPA; (ב) מדובר במזמין שהסכם ה-GPA חל לגביו (זאת, הואיל והסכם ה-GPA נקבע כי הוא איננו חל על כל משרדי הממשלה); (ג) מדובר בהתקשרות בשווי כספי העולה על השווי המינימאלי הנקוב בהסכם ה-GPA ו- (ד) מדובר בפריט שהסכם ה-GPA חל לגביו והוא אינו מוחרג מתחולתו.
5. אז, ורק אז, רלוונטי לדון על "הגנה" מיישום תקנות העדפת תוצרת הארץ, מכוח הסכם ה-GPA.

6. לדאבון הלב, במסגרת המכרז, מינהל הרכש "הרחיב" את מעגל "הגנת" הסכם ה - GPA, בחוסר סמכות, בחוסר סבירות קיצוני ובניגוד לדין, והכל על מנת "לחסוך" בעלויות (לכאורה) הנובעות (לדעתו) מקיום הוראות הדין הנובעות מתקנות העדפת תוצרת הארץ.
7. כך למשל, מינהל הרכש הכליל ברשימת המזמינים גם גופים שמוחרגים במפורש מתחלת הסכם ה - GPA דוגמת המשרד לביטחון פנים ורשות הכבאות.
8. בנוסף, מינהל הרכש החיל את "הגנת" ה - GPA על כל סוגי הפריטים וההתקשרויות נשוא המכרז, הגם שה-GPA קובע כי הוא חל רק מסף כספי גבוה יחסית של מאות אלפי שקלים.
9. ואם בכך לא די - מינהל הרכש הכליל ציוד ופריטים המוחרגים מהסכם ה - GPA (דוגמת כבלי תקשורת עבור מזמינים מסויימים, ועוד). מהמכרז אף עולה לכאורה כי מינהל הרכש מתכוון לקבוע איזה פריט יקבל "הגנת GPA" מפני תקנות העדפת תוצרת הארץ, בהתאם למדינה בה רשומה החברה המספקת את הפריט, ולא בהתאם למדינה בה מיוצר אותו פריט.
10. מדובר בפעולות פסולות, המנוגדות הן ללשון התקנות, הן לתכליתן והן לפסיקה הרלוונטית (לרבות פסק הדין בבקשה הקודמת).
11. ניסיונו של מינהל הרכש "להפוך את היוצרות", להתייחס אל החריג (מקרים אשר ה - GPA חל עליהם) כאל כלל, ואל הכלל (קיום הוראות הדין בנוגע להעדפת תוצרת הארץ) כחריג, ואף לנהוג בניגוד לדין ולמדיניות המוצהרת של ממשלת ישראל ושל מינהל הרכש עצמו - נועדה כאמור "לחסוך", בניגוד לתקנות, את התשלום (כביכול) הכרוך במתן ההעדפה לתוצרת הארץ.
12. מדובר בשינוי מדיניות דרסטי. למיטב ידיעתה של המבקשת, במכרזים קודמים, לרבות מכרזים שפרסם מינהל הרכש עצמו, לרבות ובפרט מכרז 6/2018 שפורסם לאחר אשרור הסכם ה - GPA על ידי ממשלת ישראל, לא אוזכרה "הגנה" בהתאם להסכם זה, ולו במילה - ללמדך כי גם המשיב עצמו חורג ממדיניותו שלו - ככל הנראה אך ורק על רקע פסק הדין בבקשה הקודמת, ובניסיון פסול להמשיך ולא ליישם הלכה למעשה את תקנות העדפת תוצרת הארץ.
13. כפי שיפורט להלן, לטענת המבקשת, על המשיב היה לפרסם במסגרת המכרז את הכלל - קרי כי תחול על כל הפריטים נשוא המכרז (למציעים המתאימים שיעמדו בדרישות הדין) העדפת תוצרת הארץ, תוך סייג לפיו רק במקרים החריגים בהם יחולו מלוא התנאים המצטברים הקבועים בהסכם ה - GPA, תחול "הגנה" מהעדפת תוצרת הארץ.

14. למצער – היה על מינהל הרכש להוציא מתחלת המכרז את כל הגופים שהסכם ה-GPA אינו חל לגביהם (למשל, המשרד לביטחון פנים, משטרת ישראל ועוד), ובוודאי שלא להכליל גם גופים "נלווים" דוגמת המוסד לביטוח לאומי, שרות התעסוקה ועוד.

15. כמו כן, ולכל הפחות, היה על מינהל הרכש להוציא מתחלת המכרז התקשרויות בהיקף שאינו חוצה את הרף המינימאלי של הסכם ה-GPA (מבחינת סך היקף ההתקשרות). בהקשר זה יצויין כי במסגרת המכרז מינהל הרכש עצמו מבדיל בין סוגי התקשרויות שונים על פי מפתח הקבוע בסעיף 3.8 (עמ' 65) למכרז, המחלק את ההתקשרויות מכוח המכרז לפרויקט "קטן מאוד" (עד לשווי של 30,000 ₪), "פרויקט קטן" (בשווי של בין 30,001 ל-100,000 ₪), "פרויקט בינוני" (בשווי של 100,001 – 300,000 ₪), "פרויקט גדול" (בשווי של 300,001 – 500,000 ₪) ופרויקט גדול מאוד (בשווי של 500,000 ₪ ומעלה).

הסכם ה-GPA על נספחיו לעומת זאת חל ביחס לאספקת פריטים רק מרמות סף של לכל הפחות SDR 130,000 (סל מטבעות בינלאומי – שווה ערך לכ-200,000 דולר ארה"ב) כאשר ביחס להתקשרויות מסוימות של גופים מסוימים (דוגמת רשות החשמל) מדובר על סף של SDR 335,000.

הנה כי כן - רק התקשרויות בודדות מסוימות (התקשרויות המוגדרות כגדולות מאוד ומתוכן רק אלו העולות על סכום השווה לסך של כ-200,000 דולר ארה"ב) – כפופות להסכם ה-GPA. דא עקא, ובמסגרת המכרז, בחר מינהל הרכש ליישם את "הגנת" ה-GPA על כל התקשרות, בכל סכום שהוא.

העתק טבלה ובה פירוט רמות הסף של הסכם ה-GPA מתוך אתר משרד הכלכלה צורף ומסומן כנספח ב'.

16. התוצאה המצטברת של האמור לעיל (ועניינים נוספים שיפורטו בהמשך) היא חד משמעית - עניין לנו בפעולות והחלטות שהתקבלו שלא כדין, בחוסר סמכות ובחוסר סבירות קיצונית.

17. קבלת עמדת מינהל הרכש פותחת פתח למניפולציות מסוכנות, כאשר כל עורך מכרז, אשר יהיה מעוניין "לחסוך" את המחיר (לכאורה) הכרוך בקיום תקנות העדפת תוצרת הארץ, יערוך את המכרז, כביכול, באמצעות גוף הרואה עצמו ככפוף ל-GPA, ובכך יעקוף את החובה לקיים את התקנות ויהפוך אותן לאות מתה.

18. בשולי הדברים נציין: העדפת תוצרת הארץ בתחום הרכש הציבורי היא כלי כלכלי רב עוצמה, שיש בו כדי לקדם את התעשייה המקומית ואת המשק בכללותו. עידוד תוצרת הארץ הוא עניין בעל חשיבות גוברת בשנים האחרונות, זאת נוכח התרחבות תופעת החרם הבינלאומי כנגד מוצרים ישראליים בעולם, ובחודשים האחרונים ביתר שאת, שעה שמדינת ישראל (כמו גם העולם כולו) מתמודדת עם משבר הקורונה, משבר בו כל מדינה מנסה לעודד את התוצרת המקומית שלה ולסייע לה. לכן, ראוי כי מדינת ישראל לא תערים קושי במקרים בהם נדרשת הכרה בהעדפת תוצרת הארץ, ומכאן שנדרשת התערבותו של בית המשפט בשמירה על קיום התקנות האמורות.

ב. הצדדים לבקשה

19. המבקשת, טלדור כבלים ומערכות בע"מ, היא חברה ישראלית ותיקה ומנוסה המייצרת, מזה שנים רבות, כבלי תקשורת, לרבות כבלים אופטיים, ומוצרים נוספים הקשורים לתחום תשתיות התקשורת.

טלדור מסוגלת, מעוניינת ומתעתדת לספק חלק נכבד ביותר מצידוד התקשורת הפסיבי אשר מינהל הרכש מבקש לרכוש במסגרת המכרז. יצויין כי חלק נכבד ביותר של המציעים הפוטנציאליים מהשוק המקומי נמנים על לקוחותיה המרוצים של טלדור, ורוכשים את תוצרתה, בין השאר, במסגרת ולצורך מכרזים שונים. טלדור אף הוכרה על ידי עורך המכרז כצד מעוניין במכרז, כאשר נציג מטעמה השתתף בסיוור המציעים ועורך המכרז הכיר בזכותה להגיש שאלות הבהרה במסגרת הליכי המכרז.

20. המשיב, מינהל הרכש במשרד האוצר, הינו רשות מרשויות המדינה והוא כפוף לחוק חובת המכרזים, תשנ"ג - 1993 (להלן: "החוק") ולתקנות שהותקנו מכוחו. מינהל הרכש פרסם את המכרז נשוא בקשה זו.

ג. רקע עובדתי רלוונטי

21. כאמור, מדובר במכרז לרכישה, אספקה והתקנת ציוד תקשורת פסיבי וכן ביצוע עבודות תשתית בתחום הפסיבי במשרדי הממשלה, שמספרו 2020-3. למעשה, מינהל הרכש משמש לצורך המכרז כ"גורם ממכרז", בעוד שאת הרכישות בפועל יבצעו (בעתיד) משרדי הממשלה השונים ו/או יחידות הסמך השונות, כל אחד ואחת מהם בהתאם לצרכים, למועדים ולהיקפים שיידרשו עבורו.

22. המכרז פורסם על ידי מינהל הרכש ביום 06.08.2020.

העתק החלק הכללי של המכרז (לאחר עדכונים בעקוב אחר שינויים) מצורף ומסומן כנספח ג'.

23. בהתאם למסמכי המכרז, בחירת הזוכים במכרז תהיה כדלקמן:

23.1 במכרז יבחרו שני ספקים זוכים ראשיים, אשר כל אחד מהם יספק את הציוד והשירותים המבוקשים לאשכול משרדים (בהתאם לאשכולות המשרדים המפורטים במסמכי המכרז).

23.2 כמו כן, בנוסף לשני הספקים הזוכים, ייבחר ספק זוכה שלישי לצורך השתתפות בתיחורים לפרויקטים רבי היקף (להלן: "ספק משני").

24. בחוברת המכרז, נקבע כי המכרז ייערך בשלושה שלבים:

24.1 **שלב ראשון – מיון מוקדם** – בשלב זה, ייבדקו מסמכי המכרז ועמידה של המציעים בתנאי המכרז, לרבות תנאי הסף, מפרטי הצעתם ודרישות איכות מינימליות. כמו

כן נקבע כי בשלב זה יצהירו המציעים בעניין הפריטים שזכאים להעדפת תוצרת הארץ או "הגנה מהפליה בהתאם להסכם ה-GPA".

כן נקבע כי בסיומו של שלב זה תגובש רשימת הפריטים הסופית אשר תכלול את הפריטים שלגביהם תחול העדפת תוצרת הארץ (ראה סעיפים 1.1.2.1.5 – 1.1.2.1.7).

24.2 **שלב שני – שלב הבקשה המפורטת** – בשלב זה (בו ישתתפו רק המציעים שאושרו בשלב הראשון), תפורסם רשימת הפריטים הסופית עליהם תחול העדפת תוצרת הארץ, תוך סימון האם ישנם פריטים הזכאים ל"הגנה מהפליה" בהתאם להסכם ה-GPA.

כמו כן, בשלב זה יפורסם מודל התיחור (לרבות מחירי מקסימום) והמודל הכלכלי של תיחור הפריטים על פי המכרז, לרבות הפריטים הזכאים להעדפת תוצרת הארץ, המפתח לבדיקת והערכת ההצעות וכן פירוט בחירת הזוכים, וכן יתבצע תיחור עבור קבוצת הפריטים שחלה עליה העדפת תוצרת הארץ (ראה סעיפים 1.1.2.1.2.3.1-1.1.2.1.2.3.7 וכן סעיף 1.1.2.1.2.4 בעמ' 8-9 למכרז).

24.3 **שלב שלישי – תיחור דינמי מקוון** – בשלב זה יתבצע תיחור דינמי מקוון בהתאם למפורט במסמכי המכרז.

על אף האמור, עבור פרויקט גדול (כהגדרתו במסמכי המכרז) יהיה **רשאי המזמין** לבצע הליך תיחור בין כל הספקים במכרז, ועבור פרויקט גדול מאוד יהיה **חייב המזמין** לבצע הליך תיחור בין כל הספקים במכרז, כאשר גם הספק המשני ישתתף בהליך התיחור (ראה סעיף 3.4.5.3 בעמ' 53 למסמכי המכרז).

25. עיקרי השירותים המבוקשים במסגרת המכרז הינם: איפיון ותכנון, אספקת הציוד הפסיבי למוזמינים, התקנה ואינטגרציה של מערכות הציוד הפסיבי, ביצוע עבודות תשתית ובינוי הנדרשות לצורך התקנת הציוד הפסיבי, מתן שירותי תחזוקה למערות השונות שיותקנו לפי דרישת המשרדים ועוד.

26. תקופת הרכש הינה ל-36 חודשים ממועד החתימה על הסכם ההתקשרות עם המציע הזוכה. לעורך המכרז שמורה האופציה להאריך תקופה זו במספר תקופות שלא יעלו על 48 חודשים נוספים (84 חודשים סה"כ). תקופת השירות למתן שירותי אחריות ותחזוקה לציוד נשוא המכרז הינה ל-6 שנים מיום התקנת המערכת אצל המשרד המזמין.

27. ביום 17.09.2020 חל המועד להגשת שאלות הבהרה לעורך המכרז. המבקשת הוכרה כמי שזכאית להגיש שאלות הבהרה במסגרת המכרז, וכפועל יוצא מכך המבקשת ביקשה, בין השאר, הבהרות בנוגע ליישום תקנות העדפת תוצרת הארץ במכרז. עניין זה יפורט בהרחבה להלן.

העתק שאלות הבהרה שהגישה טלדור, מצ"ב **כנספח ד'** לבקשה זו.

28. ביום 08.11.2020 פרסם מינהל הרכש את תשובותיו לשאלות ההבהרה שהוגשו אליו בקשר עם המכרז. תשובות אלה כללו גם התייחסות פורמאלית לנושא יישום תקנות העדפת תוצרת הארץ במסגרת המכרז.

העתק העמודים הרלוונטיים, מתוך המענה לשאלות ההבהרה, בהם קיימת התייחסות לנושא תקנות העדפת תוצרת הארץ, כנספח ה' לבקשה זו.

29. מהתייחסותו לשאלות ההבהרה בנוגע ליישום תקנות העדפת תוצרת הארץ במכרז, התחדדה התמונה והובהר כי מינהל הרכש ממשיך לפעול על מנת להתחמק מתקנות העדפת תוצרת הארץ, תוך כדי פיתוח "דרכים יצירתיות" וחדשות לעשות כן.

30. כפי שיפורט להלן בהרחבה, הפעם מינהל הרכש בנה את המכרז באופן "הפוך". דהיינו – במקום להחיל העדפת תוצרת הארץ באופן גורף כ"ברירת מחדל" וככלל המנחה (בהתאם לדין), על כל סוגי ההתקשרויות מכוח המכרז, ולאפשר "הגנה" מכוח הסכם ה-GPA כחריג לכלל ורק במקומות הבודדים בהם יהיה שילוב מצטבר של כלל הנתונים שמעניקים "הגנה" שכזו – בחר מינהל הרכש כאמור להרחיב שלא כדין את תחולת ה-GPA על כלל ההתקשרויות, באופן שינטרל, הלכה למעשה, את העדפת תוצרת הארץ.

נדגיש, על מנת להנות מ"הגנת" ה-GPA צריכים להתקיים, באופן מצטבר, מספר רב של תנאים – אשר רובם ככולם לא יתקיימו במרבית ההתקשרויות שאמורות להתבצע מכוח המכרז, ובין היתר נדרש כי:

30.1 הפריט ייוצר במדינה שחתומה עם ישראל על הסכם ה-GPA (ישנן רק כ-40 מדינות החתומות על הסכם זה – ראה נספח ו' להלן).

30.2 המזמין הוא גוף שלגביו חל ה-GPA (ההסכם חל רק על חלק ממשרדי הממשלה ומספר מצומצם ביותר של עיריות וגופים נוספים) – ראה פירוט הגופים לגביהם לא חל ההסכם לרבות המשרד לביטחון פנים ורשות הכבאות בנספח י' להלן).

30.3 ההתקשרות חוצה את רף השווי הכספי המינימאלי על פי ה-GPA (כאמור, ישנו רף שונה להתקשרויות שונות אולם בכל מקרה מדובר בסף התקשרויות של לכל הפחות מאות אלפי דולרים – ראה נספח ב' לעיל).

30.4 ההתקשרות הינה לגבי פריטים שהסכם ה-GPA חל לגביהם (ההסכם אינו חל, למשל, בכל הנוגע לפריטים מסוימים דוגמת כבלי תקשורת ביחס לישויות מסוימות ועוד – ראה נספח 3 להסכם ה-GPA נספח ה' להלן).

העתק הסכם ה-GPA על נספחיו ורשימת המדינות החתומות עליו מצ"ב כנספח ו' לבקשה זו.

31. חרף האמור לעיל, מינהל הרכש החליט להכפיף את כלל המשרדים הממשלתיים – לרבות למשל המשרד לביטחון פנים - אשר אין חולק כי הסכם ה- GPA כלל אינו חל לגביו – להוראות המכרז, לרבות ההוראה "המנטרלת" את תקנות העדפת תוצרת הארץ.
32. זאת, למרות שעל פי תקנה 3(א) לתקנות העדפת תוצרת הארץ, זוהי חובתו של מינהל הרכש ליתן העדפה למציע המבקש העדפה בגין אספקת מוצרים תוצרת הארץ, ובלבד שיעמדו בתנאים הקבועים בתקנות העדפת תוצרת הארץ.
33. בכל הכבוד הראוי, מדובר בסוג של מניפולציה. מינהל הרכש מגדיר את עצמו, באופן מלאכותי (גם כאשר רכישת המוצרים מתבצעת עבור גופים ומשרדים אחרים) כמעין "מזמין על", ותוך שימוש בתירוץ האמור מכפיף את כל ההתקשרויות, של כל המזמינים וביחס לכל הפריטים שבמכרז תחת כנפי הסכם ה- GPA במטרה ברורה "לנטרל" את תקנות העדפת תוצרת הארץ. זאת, חרף העובדה כי על פי דין (א) ישנם מזמינים שפטורים מתחולת הסכם ה- GPA; (ב) ישנם פריטים שמוחרגים מתחולת הסכם ה- GPA; ו- (ג) מרבית ההתקשרויות נשוא המכרז (התקשרויות בשווי הנמוך מסך של כ- 200,000 דולר ארה"ב) אמורות להיות מוחרגות מהסכם ה- GPA.
34. משמעות הדבר היא קריטית עבור המבקשת ועבור כל יצרן ישראלי אחר המבקש להשתתף במכרז. במקום שהעדפת תוצרת הארץ תחול ביחס לקרוב ל- 100% מהפריטים נשוא המכרז (והסכם ה- GPA יחול ביחס לפריטים מסוימים, המוזמנים על ידי גופים מסוימים ובהתקשרויות בודדות בסכומים החוצים את רמות הסף של ההסכם) – מינהל הרכש מבקש להחיל את הסכם ה- GPA שלא כדין ביחס לכל הפריטים במכרז, באופן המעקר מתוכן את העדפת תוצרת הארץ.
35. משתחוורו הפעולות הפסולות של מינהל הרכש במסגרת שאלות ההבהרה, פנתה המבקשת, ביום 19.11.2020, באמצעות באי כוחה הח"מ, לנציג המשיב, מר דורון רותם, תוך שהיא מפרטת בפניו את כל החריגות הפסולות מן הדין ואת ההתנהלות המנוגדת לתקנות העדפת תוצרת הארץ.
- העתק פניית המבקשת מיום 19.11.2020 מצ"ב **כנספח ז'** לבקשה זו.
36. ביום 25.11.2020, ומשלא נתקבל מענה לפניית המבקשת, שבה ופנתה המבקשת לנציג המשיב בניסיון לזרז את מתן המענה.
- העתק פניית המבקשת מיום 25.11.2020 מצ"ב **כנספח ח'** לבקשה זו.
37. ביום 26.11.2020 ניתן מענה נציג המשיב לפניית המבקשת.
38. במסגרת תשובתו, דחה נציג המשיב את טענות המבקשת, תוך שהוא טוען (באופן לאקונוי) כי המכרז עומד בכל דרישות הדין, לרבות תקנות העדפת תוצרת הארץ.
39. בין היתר, הפנה נציג המשיב לתשובת המשיב לשאלה 12 בשאלות ההבהרה, שם נכתב כי:
- "בהתאם לתקנות חובת המכרזים, לחשב הכללי סמכות לערוך מכרז מרכזי בעבור משרדי הממשלה. כידוע, תכליתו של מכרז מרכזי הינה, בין היתר, מקסום כוח הרכש והיתרון לגודל הן בהיבט הכספי והן בהיבט התפעולי.

בהתאם לכך, מכרז מרכזי נערך כמכרז יחיד ולא כצבר של מכרזים רבים. נוכח זאת, ומשמשרד האוצר הינו גוף אשר אמנת ה-GPA חלה עליו, בחינת זכאות להעדפת תוצרת הארץ מול איסור אפליה בהתאם לאמנת ה-GPA מבוצעת במסגרת ההליך המכרזי.

40. עוד ציין נציג המשיב כי הן על פי תקנות העדפת תוצרת הארץ והן על פי הסכם ה-GPA יש לבחון לכאורה את ההתקשרות כולה ולא הזמנה ספציפית, במילים כדלקמן:

" למעלה מן הדרוש נוסף, כי הן תקנות העדפת תוצרת הארץ והן אמנת ה-GPA עוסקות במתן העדפה או אי מתן העדפה ביחס להתקשרות כולה ולא ביחס להזמנה ספציפית. בהתאם לכך יש לבחון את היקף ההתקשרות ביחס להתקשרות בכללותה ולא ביחס להזמנה ספציפית."

העתק תשובת המשיב מיום 26.11.2020 מצ"ב כנספח ט' לבקשה זו.

41. ממענה נציג המשיב עולה כי המשיב מעמיד "פני תס" ולא מבין לכאורה את הפסול והפגמים הרבים והמהותיים שבמכרז בכל הנוגע לתקנות העדפת תוצרת הארץ. מינהל הרכש אף התעלם מן העובדה כי המכרז איננו עוסק בטובין ומוצרים המוזמנים עבור מינהל הרכש עצמו (או אף משרד האוצר עצמו), אלא מדובר בטובין ומוצרים המוזמנים עבור משרדי ממשלה אחרים ויחידות סמך אחרות, כאשר מינהל הרכש מהווה, אך ורק, "גורם ממכרז" (להבדיל מהגורם המזמין והרוכש).

זאת ועוד – מינהל הרכש כלל לא טרח להשיב לטענת המבקשת אשר טענה כי החלת הוראות הסכם ה-GPA וניטרול תקנות העדפת תוצרת הארץ, נעשים במכרז דגן בפעם הראשונה, דהיינו – מדובר על מדיניות חדשה שלא יושמה במכרזים קודמים. כאמור, למיטב ידיעתה של המבקשת, עד למכרז הנוכחי, מכרזים של מינהל הרכש, לרבות ובפרט המכרז הקודם (מכרז 6/2018), לא כללו את ההוראות הנ"ל בדבר "ניטרול" תקנות העדפת תוצרת הארץ, למרות שמדינת ישראל חתמה על הסכם ה-GPA כבר בשנת 2012 והוא אושרר בשנת 2014.

יודגש – לא מדובר רק בסטייה ממדיניות של מינהל הרכש עצמו, אלא מדובר במדיניות חדשה העומדת על פניו בסתירה מהותית גם למדיניות המוצהרת של ממשלת ישראל, בכל הנוגע לעידוד רכש מקומי במסגרת מכרזים ממשלתיים – מדיניות המתחדדת בימים של משבר כלכלי חריף כפי שאנו נמצאים בו כיום.

42. המבקשת טוען כי מינהל הרכש בכלל, וועדת המכרזים של מינהל הרכש בפרט – אינם גוף המוסמך להחליט על מדיניות או על שינוי מדיניות כאמור. עם זאת, גם אם היה מדובר בשינוי מדיניות שהינו בגדר סמכותו של מינהל הרכש (והמבקשת חולקת על כך), ברי כי לא כך מתבצעת שינוי מדיניות – ללא דיון, ללא הנמקה, ללא בחינה מעמיקה, ללא פרוטוקולים ועוד "בדרך אגב" במסגרת מכרז אחד ספציפי.

43. בנסיבות אלה, לא נותרה למבקשת כל ברירה אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בבקשה זו.

ד. החובה להחיל וליישם, הלכה למעשה, את תקנות העדפת תוצרת

הארץ, ולא לנסות "לעקוף" את קיומן בדרכים "יצירתיות"

44. ככלל, אין צורך להכביר מילים אודות חובתה של רשות ציבורית להישמע לחוק ולתקנות. עצם הרעיון כי ועדת מכרזים תקבל החלטה האם ליישם כראוי ובאופן אמיתי, או לא ליישם, דבר חקיקה שהתקבל כדין, הוא רעיון מופרך.
45. מינהל הרכש וועדת המכרזים שלו מחוייבים הן לסעיף 3א לחוק והן לתקנות העדפת תוצרת הארץ, והם אינם רשאים ואינם מוסמכים "לשקול בדעתם" האם לקיים את החוק והתקנות או לא.
- החוק והתקנות מחייבים מתן העדפה לתוצרת הארץ (בתנאים שנקבעו בתקנות העדפת תוצרת הארץ).**
- ההיגיון, כמו גם חובת תום הלב המנהלית מחייבים מתן העדפת אמיתית, ולא "ניטרול" מלאכותי של תקנות העדפת תוצרת הארץ – בין היתר באמצעות ניצול העובדה שהסכם ה-GPA חל לכאורה על משרד האוצר, על מנת לבצע את הרכישות "באמצעות" מכרז שפרסם משרד האוצר עבור גורמים אחרים אשר ה-GPA עצמו קבע כי הוא לא חל ביחס אליהם, או בגין רכישות בהיקפים שה-GPA עצמו קבע כי הוא לא חל עליהן, וכיוצא בזה.
46. כפי שצוין לעיל, על מנת לנסות להתחמק מן החובה לקיים את הוראות תקנות העדפת תוצרת הארץ, מינהל הרכש בנה את המכרז באופן פסול ושגוי, אשר יביא, במידה רבה של וודאות, "לעקיפת" תקנות העדפת תוצרת הארץ, ולאובדן מקורות פרנסה לישראלים רבים.
47. נתייחס להלן לכל הפרה של תקנות העדפת תוצרת הארץ במכרז דנן.
- 1. ד. החלת ההוראה בהסכמי ה-GPA "המנטרלת" (כביכול) את תקנות העדפת תוצרת הארץ, גם ביחס למזמינים אשר הסכמי ה-GPA שנחתמו עם מדינת ישראל, קבעו במפורש כי הם אינם חלים לגביהם - דוגמת המשרד לביטחון פנים, רשות הכבאות ועוד**
48. המבקשת תטען כי גם אם יש מקום להחיל בצורה כלשהי את הסכם ה-GPA (במידה וישנם פריטים ספציפיים העומדים בכל הקריטריונים המזכים ב"הגנה" זו), הרי שמינהל הרכש אינו מוסמך ואינו רשאי להחיל "הגנה" זו לגבי יישויות ומשרדי ממשלה אשר אינם נכללים בהסכם ה-GPA.
- כך למשל, המשרד לביטחון פנים ורשות הכבאות אינם כפופים להוראות הסכם ה-GPA – אך בכל זאת נכללים תחת אשכולות המזמינים על פי המכרז (ראה אשכול א' מספר סידורי 37 בעמ' 112 למכרז וכן אשכול ב' מספר סידורי 20 בעמ' 111 למכרז, בהתאמה).
- העתק רשימת הגופים לגביהם הסכם ה-GPA אינו חל (מתוך אוגור משרד הכלכלה) מצ"ב כנספח י' לבקשה זו.

49. חרף האמור, המכרז דנן עתיד לחול גם על רכישות והזמנות אשר מיועדות בדיוק לאותם גופים שהסכמי ה-GPA לא חל עליהם. הדבר בא לידי ביטוי, באופן מפורש, כבר בהוראות סעיף 3.4.1.1 בעמ' 50 למכרז, שם מובהר כי מדובר במכרז מרכזי עבור כלל משרדי הממשלה ויחידות הסמך וכן לגבי גופים רבים נוספים שירות התעסוקה, המוסד לביטוח לאומי ועוד (ולמעט משרד הביטחון ויחידות הסמך שלו). בנוסף, בנספח 4 להסכם ההתקשרות של המכרז (עמ' 111 למכרז) צוינו מפורשות המשרד לביטחון פנים ורשות הכבאות כגופים מזמינים על פי המכרז – וזאת חרף העובדה כי גופים אלה הוחרגו במפורש מתחולת הסכם ה-GPA.

ממילא, הוראת המכרז "המנטרלת" את תקנות העדפת תוצרת הארץ ביחס לכל המוצרים המיובאים ממדינות החתומות על ה-GPA, תיושם על ידי ועדת המכרזים של מינהל הרכש – גם במקרים בהם הסכמי ה-GPA כלל לא אמורים לחול.

מינהל הרכש הודה בכך במפורש – ראה סעיף 12 לתשובותיו לשאלות ההבהרה, נספח ה' לעיל.

50. אין חולק כי לא ניתן להחיל את הסכם ה-GPA מקום בו נקבע במפורש כי הוא אינו חל. בנסיבות אלה, ושעה שישנם משרדי ממשלה וגופים נוספים לגביהם נקבע מפורשות כי הסכם ה-GPA אינו חל, ועדת המכרזים איננה יכולה להחליט ש"היא מחילה" את הוראות הסכם ה-GPA תוך כדי "ניטרול" תקנות העדפת תוצרת הארץ.

51. למעשה, מינהל הרכש עושה שימוש בהסכם ה-GPA, **כתירוץ על מנת להתחמק** מחובתו לקיים את החוק והתקנות, והדברים תמורים שבעתיים ביחס לגופים לגביהם נקבע מפורשות כי ההסכם אינו חל. זאת אין לאפשר.

2.7 ועדת המכרזים של מינהל הרכש החליטה כי ההוראה בהסכמי ה-GPA "המנטרלת" (כביכול) את תקנות העדפת תוצרת הארץ תחול בכל מקרה, בניגוד להסכמי ה-GPA וללא תלות בסכום הרכישה.

52. בניסיון (פסול) לכרסם ככל הניתן בהעדפת תוצרת הארץ, מינהל הרכש החליט כי "הגנת" ה-GPA תחול בכל מקרה וביחס לכל התקשרות, ולא רק לגבי התקשרויות בשווי המינימאלי שהוגדר ב-GPA. נסביר.

53. כאמור לעיל, על פי הסכם ה-GPA, "סף" התחולה של הסכם ה-GPA שונה לגבי התקשרויות שונות וביחס ליישויות שונות. כך למשל:

53.1 בנוגע לרוב משרדי הממשלה (שלגביהם חל ה-GPA), נקבע ב-GPA כי הוא יחול עליהם רק במכרזים אשר היקפם הכספי עולה על סך של SDR 130,000 (סל מטבעות עולמי אשר על פי שווי נוכחי יחס ההמרה עומד על כ- 5 ₪ל SDR) – קרי שווי נוכחי של כ- 650,000 ₪ (ראה בצד ימין למעלה בנספח 1 סעי' ל-GPA).

53.2 בנוגע למספר מצומצם של רשויות מקומיות (ירושלים, חיפה ותל אביב) נקבע בנספח 2 להסכם ה-GPA (נספח ו' לעיל) כי הוא חל רק במכרזים שהיקפם עולה על סך של SDR 250,000 (קרי, בשווי נוכחי, כמיליון ₪).

53.3 לגבי מספר חברות ממשלתיות (דוגמת דואר ישראל, חברת החשמל ועוד), נקבע
בנספח 3 להסכם ה-GPA (נספח ו' לעיל) כי ה-GPA יחול רק ברכישות העולות על
סך של SDR 355,000 (קרי, בשווי נוכחי, כ-1.8 מיליון ₪), ואף זאת ובהחלטות נוספות
לגבי פריטים מסוימים שכלל אינם נכללים ב-GPA, לרבות כבלי תקשורת עבור
מזמינים מסוימים ועוד.

54. הנה כי כן – הסכם ה-GPA חל אך ורק ביחס ליישויות מסוימות, ורק מסף כספי מסוים
שאינו מבוטל, ועומד על לכל הפחות מאות אלפי שקלים.

55. בהינתן זאת ולאור העובדה כי המכרז סיווג את הרכישות העתידיות לחמש קטגוריות
שונות אשר רק אחת מהן עשויה (לעיתים) לעבור את הרף המינימאלי האמור – צפוי כי
מרבית ההתקשרויות של המזמינים על פי המכרז כלל לא יעברו את הרף אשר רק בחצייתו
חל הסכם ה-GPA.

56. כך למשל, במידה ומשרד הכלכלה והתעשייה (לגבי חל לכאורה הסכם ה-GPA והוא כלול
באשכולות על פי המכרז) זקוק לפריטים בשווי של כ-500,000 ₪ – הסכם ה-GPA אינו
חל, וממילא אין חולק כי תקנות העדפת תוצרת הארץ חייבות לחול על רכישה זו במלואן.

57. חרף האמור, הוראות המכרז מבטלות, דה פקטו, את תקנות העדפת הארץ בסיטואציות
מעין אלו (הסבירות והשכיחות יותר), ומבקש להחיל את הסכם ה-GPA לגבי כלל
הרשויות, ללא סף כספי כלשהו – הכל בניגוד לדין ולתקנות.

58. מינהל הרכש מנמק התנהלותו זו בטענה כי – "למעלה מן הדרוש נוסף, כי הן תקנות
העדפת תוצרת הארץ והן אמנת ה-GPA עוסקות במתן העדפה או אי מתן העדפה ביחס
להתקשרות כולה ולא ביחס להזמנה ספציפית. בהתאם לכך יש לבחון את היקף
ההתקשרות ביחס להתקשרות בכללותה ולא ביחס להזמנה ספציפית" (סעיף 3.3 למכתב
מינהל הרכש מיום 26.11.2020 – נספח ט' לעיל).

59. הנה כי כן – לטענת מינהל הרכש יש לראות במכרז כולו "הזמנת רכש אחת" בשווי של כ-
50 מיליוני ₪ לשנה (סעיף 3.2.3 בעמ' 49 למכרז). ודוק – המכרז איננו מבצע רכישה כלשהי.
הסכום האמור, אינו אלא הערכה של מינהל הרכש, מה יהיה גובה הרכישות העתידיות,
אשר – להערכתו – משרדי הממשלה השונים (ולא מינהל הרכש עצמו) יבצעו לאורך
השנים הקרובות. רכישות המוצרים בפועל, אמורות להתבצע בעתיד – כל משרד בהתאם
להחלטתו ובהתאם לצרכיו.

60. המבקשת תטען כי אין מקום לפרשנות המוטעית של מינהל הרכש את התקנות ואת הסכם
ה-GPA ויש מקום לקביעה ברורה כי התקשרויות של מזמינים ספציפיים שאינן חוצות
את הרף המינימאלי על פי הסכם ה-GPA לא יזכו "להגנה" מוכח הסכם זה. ממילא,
בהתקשרויות אלה יש חובה חוקית לקיים את תקנות העדפת תוצרת הארץ – במלואן.

3.ד ועדת המכרזים של מינהל הרכש החליטה כי ההוראה בהסכמי ה - GPA "המנטרלת" (כביכול) את תקנות העדפת תוצרת הארץ, תחול גם ביחס לפריטים ומוצרים אשר הסכמי ה - GPA על נספחיו שנחתמו עם מדינת ישראל, קבעו במפורש כי הם אינם חלים לגביהם (כגון כבלי תקשורת נתונים, פיקוד ובקרה, כבלים אופטיים, ועוד – כגון בהתאם לאמור בנספח 3, סעי' a2)

61. בנוסף לניסיון מינהל הרכש לכרסם בתקנות העדפת תוצרת הארץ בכל הנוגע להכללת מזמינים שההסכם אינו חל לגביהם והכללת התקשרויות בשווי נמוך מהסך הקבוע בהסכם, מינהל הרכש מנסה לפגוע בהעדפת תוצרת הארץ בכך שהוא כולל גם פריטים לגביהם נקבע במפורש כי ההסכם אינו חל (ביחס ליישויות מסוימות).

62. כך למשל – על פי נספח 3 ל-GPA, פריטים מסוימים כגון כבלי תקשורת נתונים, פיקוד ובקרה, כבלים אופטיים, ועוד – אינם כלולים בו, וזאת ביחס ליישויות רבות – כמפורט, לדוגמא, להלן:

List of Entities:

Israel Airports Authority

Israel Ports Development and Assets Company Ltd. (1)

Ashdod Port Company Ltd. (1)

Haifa Port Company Ltd. (1)

Eilat Port Company Ltd. (1)

Israel Railways Limited (1)

Israel Broadcasting Authority

Israel Educational Television

Israel Postal Company Ltd.

The Israel Electric Corp. Ltd. (1) (2a)

Mekorot Water Co. Ltd.

Sports' Gambling Arrangement Board

The Standards Institution of Israel

National Insurance Institute of Israel

All entities operating in the field of urban transport, except those operating in the field of bus services (2b)

Notes to Annex 3

(1) Procurement of cables is excluded.

(2a) Excluded products: cables (H.S. 8544), electro-mechanic meters (ex. H.S. 9028), transformers (H.S. 8504), disconnectors and switchers (H.S. 8535-8537), electric motors (H.S. 8501)."

63. חרף האמור, המכרז דנן עתיד לחול גם על רכישות המיועדות ליישויות הנ"ל (ר' עמ' 54-51 סעיף 3.4 (על תתי סעיפיו למכרז), וגם ביחס לרכישות המיועדות עבורן המכרז "מנטרל" את תקנות העדפת תוצרת הארץ.

64. בניסיון "להתגבר" על כשל מובנה זה, טען מינהל הרכש כי משעה שמשרד האוצר אינו נמנה על אחת מהיישויות המפורטות לעיל, הרי שאף אם הוא מודה במפורש כי הוא מבצע את הרכישה עבור היישויות הנ"ל, הוא פטור מלקיים את הוראות החוק והתקנות המחייבות מתן עדיפות לתוצרת הארץ (ר' סעיף 3.5 למכתב מינהל הרכש מיום 26.11.2020 – נספח ט' לעיל):

"בהקשר זה נציין, כי בהתאם לבדיקתנו מול נציגי מינהל סחר חוץ במשרד הכלכלה, ההחרגה של סוגי טובין מסוימים בנספח 3 לאמנת ה-GPA, היא אך ורק ביחס לחלק מהגופים המנויים בנספח זה, כמפורט בהערות (Notes) לנספח. משרד האוצר אינו אחד מהגופים המנויים שם."

65. המבקשת תטען כי גם בעניין זה אין מקום לפרשנות המוטעית של מינהל הרכש את התקנות ואת הסכם ה-GPA ויש מקום לקביעה ברורה כי התקשרויות והזמנות של פריטים ספציפיים על ידי רשויות ספציפיות (למשל רכישת כבלים על ידי רשות החשמל) אשר מוחרגים מהסכם ה-GPA – אינן יכולות להיות "מוכנסות" לתחולת המכרז ב"דלת האחורית" קל וחומר כאשר בשל כך מתחמקים מהחובה לקיים תקנות שהותקנו כדין.

66. גם בשל כך יש לקבוע כי נפל פסול בהוננהלות ועדת המכרזים של מינהל הרכש.

ד.4 ועדת המכרזים של מינהל הרכש החליטה לאפשר למציעים פוטנציאליים (בעתיד) להחליף פריטים מתוצרת הארץ שנכללו בהצעותיהם בפריטים מתוצרת חוץ תוך "ספיגת קנס", אך אינה מאפשרת את החלופה הפוכה – קרי החלפת מוצרים מתוצרת חוץ במוצרים מתוצרת הארץ.

67. הוראה פסולה נוספת הפוגעת ביישום תקנות העדפת תוצרת הארץ במכרז היא מתן האפשרות להחליף במהלך ההתקשרות מוצר שזכה להעדפת תוצרת הארץ, במוצר אחר, תוך "ספיגת" קנס של 15% (גובה העדפת תוצרת הארץ) – ראה סעיף 1.3.1.6.2 למכרז.

68. לטענת המשיב מדובר בהוראה אשר נועדה "לתמרץ מציעים שמבקשים לקבל העדפה, לוודא כי יש באפשרותם לספק את הפריט "הישראלי", בכל תקופת ההתקשרות ולמנוע מצב שספק יזכה במכרז, תוך שהוא מועדף על פני מציע שהציע הצעה טובה יותר ולאחר מכן יחליף את הפריטים או חלקם בהתאם לרווחיותו. שינוי שכזה יביא כמובן לפגיעה בשוויון בין המציעים וייתן העדפה שאינה ראויה למציע שיוכרז כזוכה. שונה הדבר במקרה בו המציע הציע פריט זר, או פריט מתוצרת ישראלית אך לא ביקש בגינו העדפה, שאז תמריץ זה לא נדרש. יצוין, כי במסגרת המכרז קיים מנגנון החלפת פריטים, בין אלו שהתבקש עבורם העדפת תוצרת הארץ ובין אלו שלא".

69. המבקשת תטען כי גם הוראה זו פוגעת בקיום תקנות העדפת תוצרת הארץ, שעה שהוראת "המראה" המקבילה לה – קרי מתן העדפה לפריט שאינו זכאי להעדפה מוחלף בשלב מאוחר יותר, אינה קיימת.

70. על מנת לעמוד בעיקרון השוויון ובתקנות העדפת תוצרת הארץ, יש לאפשר העדפת תוצרת הארץ בכל מקום שישנה אפשרות לכך, ולא רק "לקנוס" מציע אשר החליף מוצר מתוצרת הארץ. אפשרות זו גם פותחת פתח פסול להצעות תכסיסניות, אשר ינסו לזכות במכרז באמצעות הגשת פריטים מתוצרת הארץ, אך הלכה למעשה לא יספקו אותם במהלך חיי המכרז.

ה. לחילופין – יש להפריד את הפריטים הזכאים ואת ההתקשרויות

שעליהן חלה הגנה מכוח הסכם ה-GPA

71. לטענת מינהל הרכש, מדובר במכרז מרכזי אשר נועד בין היתר לצורך מקסום תועלת, הן בפן הכספי והן בפן התפעולי.

72. המבקשת טוען כי הגם שניתן לתת משקל לרצון להביא למקסום תועלת, אין בכך כדי לאפשר כרסום מהותי, פסול ובלתי סביר של תקנות העדפת תוצרת הארץ עד כדי ביטולן המוחלט בפועל, כפי שמינהל הרכש מנסה לבצע (ולא בפעם הראשונה כאמור).

73. חלף פגיעה כאמור, ניתן (וצריך) היה לקבוע בהוראות המכרז כי רק באותם מקרים קונקרטיים בהם יתקיימו כל התנאים לתחולת הסכם ה-GPA, לרבות לעניין זהות המזמין, ההיקף הכספי, איפיון הפריטים וכיוצא ב, רק במקרים (חריגים יחסית) אלה תחול "ההגנה" מכוחו של הסכם זה.

74. לא קיימת כל מניעה להורות כי כל מזמין (אשר ההסכם חל לגביו) יבצע הערכה של הפריטים (המזכאים בלבד) שברצונו להזמין – ורק במידה והפרויקט מוגדר כ"פרויקט גדול מאוד" ובהיקף הכספי המוערך חוצה את רף הסכם ה-GPA, תחול "הגנת" ה-GPA.

75. יודגש כי הערכה מעין זו מתבצעת ממילא במכרז נשוא בקשה זו, שכן מזמין חייב לבצע סיווג של הפרויקט הנדרש על ידו על פי המפתח שקבוע בסעיף 3.8 (עמ' 65) למכרז, לפרויקט "קטן מאוד" (עד לשווי של 30,000 ₪), "פרויקט קטן" (בשווי של בין 30,001 ל- 100,000 ₪), "פרויקט בינוני" (בשווי של 100,001 – 300,000 ₪), "פרויקט גדול" (בשווי של 300,001 – 500,000 ₪) ופרויקט גדול מאוד (בשווי של 500,000 ₪ ומעלה).

כאמור בסעיפים 15,54 לעיל, הרף המינימאלי לתחולת הסכמי ה-GPA (גם ביחס לאותם מזמינים ספציפיים שה-GPA חל עליהם ולמוצרים שה-GPA חל עליהם), עולה אפילו על הסכום שהוגדר במכרז כ"פרויקט גדול מאוד". לשון אחר – המכרז עצמו הגדיר כי כל אותם פרויקטים המסווגים כ"פרויקט קטן מאוד", "פרויקט קטן", "פרויקט בינוני" ו- "פרויקט גדול" – כלל אינם יכולים לחסות תחת כנפי ה-GPA.

חרף האמור, המכרז קבע, דה פקטו, כי גם במקרים הנ"ל, תקנות העדפת תוצרת הארץ לא יקויימו.

76. יצוין כי חובת "כימות" העבודות חלה גם על הזוכה במכרז אשר נדרש לציין – באופן מלא ומפורט – את הצעת המחיר והאומדן הכספי הנדרש ביחס לכל פרויקט ופרויקט (ראה סעיף 3.9.2 בעמ' 68).]

77. המכרז דן כולל, איפוא, ממילא הפרדה על בסיס היקף הפרויקט, ואין כל מניעה (שלא לומר יש חובה) כי תבוצע הפרדה באופן העולה בקנה אחד עם תקנות העדפת תוצרת הארץ, קרי מתן העדפה בכל הפרויקטים למעט פרויקטים גדולים מאוד בלבד, ובלבד שגם באותם פרויקטים הערכת המחיר חוצה את הרף הקבוע בהסכם ה-GPA.

1. שינוי מדיניות פסול מצד מינהל הרכש ביחס למכרזים קודמים

78. מעיון במכרזים קודמים שעניינם דומה לזה נשוא הבקשה, לרבות ובפרט מכרז 6/2018, עולה כי הגם שמכרזים אלה פורסמו זמן רב לאחר אשרור הסכם ה-GPA על ידי ממשלת ישראל (ביום 15.01.2014), במכרזים הנ"ל לא הוכנסו הוראות המעקרות מתוכן את תקנות העדפת תוצרת הארץ, תוך היתלות באמור בהסכם ה-GPA. להיפך – במכרזים כאמור, למיטב ידיעתה של המבקשת, הובהר כי תקנות העדפת תוצרת הארץ ייושמו.
79. חזקה כי גם במכרזים קודמים, מדינת ישראל עמדה במחוייבויות הבינלאומיות שלה, לרבות ה-GPA, למרות שקיימה את הוראות תקנות העדפת תוצרת הארץ ככתבן וכלשונו.
80. התנהלות זו, עולה בקנה אחד עם המדיניות המוצהרת של ממשלת ישראל. - להרחיב את תחולת תקנות העדפת תוצרת הארץ, **בפרט בתקופה זו של משבר הקורונה.**
81. כך למשל, במסגרת מכתב שנשלח באחרונה מטעם משרד ראש הממשלה למנהלי המשרדים הממשלתיים, נכתב כי:

" לרכש הממשלתי תפקיד מרכזי בכלכלה הישראלית וראוי כי גם הוא ישמש להאצת הצמיחה במשק. תקציב הקניות השנתי של משרדי הממשלה עומד על עשרות מיליארדי ש"ח, וביכולתנו לעודד באמצעותו את התעשייה ונותני השירותים בישראל. לאור זאת, הנחה ראש הממשלה, כי על המנהלים הכלליים של משרדי הממשלה לפעול בכל הכלים העומדים לרשותם על מנת לעודד את הכלכלה המקומית, בין היתר על ידי העדפת תוצרת הארץ ברכש הממשלתי."

מכתב משרד ראש הממשלה בעניין חשיבות עידוד רכש ממשלתי של תוצרת הארץ מיום 16.07.2020, מצ"ב **כנספח יא'** לבקשה זו.

82. זאת ועוד – ביום 29.11.2020 אושרה הצעת ממשלה לעידוד רכש ציבורי במסגרתה הוחלט על הרחבת תקנות העדפת תוצרת הארץ והחלתן גם לגבי רשויות מקומיות. העתק ההחלטה האמורה, מצ"ב **כנספח יב' לבקשה זו.**

83. **הנה כי כן – העדפת תוצרת הארץ וחיזוק התקנות להעדפת תוצרת הארץ הינן גם עמדתה הרשמית של המדינה, ומינהל הרכש איננו יכול להתעלם ממנה, ו"לקבל החלטה" כי הוא איננו חפץ ליישם את תקנות העדפת תוצרת הארץ באופן מלא.**

84. ההחלטה התמוהה של ועדת המכרזים – דווקא במכרז הנוכחי, דווקא בתקופה זו ודווקא על רקע משבר נגיף הקורונה – לשלב במכרז הוראות המרוקנות את תקנות העדפת תוצרת הארץ מתוכן, מהווה שינוי מובהק מן הנוהג ששרר עד כה, ושינוי העומד בסתירה חזיתית למדיניות המוצהרת של ממשלת ישראל.

85. השינוי האמור נעשה "בדרך אגב", "בהיחבא", ללא דיון מקדים וממילא – ללא הפעלת שיקול הדעת הנדרש. השינוי האמור נעשה על ידי ועדת מכרזים, אשר בכל הכבוד איננה הגוף המוסמך לקבוע מדיניות בנושאים אלה, או להחליט על שינויי מדיניות כאמור.

86. בנסיבות אלה, מדובר בהחלטה שהתקבלה בחוסר סמכות, ולמצער – מבלי להפעיל שיקול דעת ומבלי שהתקיימו דיונים ונבחנו חלופות, דהיינו בחוסר סבירות קיצוני.

87. לאור האמור, קשה להשתחרר מן התחושה כי שינוי המדיניות מצד מינהל הרכש בכל הנוגע ל"ניטרול" תקנות העדפת תוצרת הארץ "באמצעות" הסכם ה-GPA, אינו אלא ניסיון להתגבר על פסק דינו של בית משפט נכבד זה בעת"מ 19-01-74280 (הבקשה הקודמת).

88. כאמור, גם במסגרת הבקשה הקודמת ניסה מינהל הרכש להתחמק מהחובה לקיים את הוראות תקנות העדפת תוצרת הארץ, בתירוץ כי באותו מקרה הדבר "אינו אפשרי". בית המשפט דחה ניסיון זה, קיבל את הבקשה והורה למינהל הרכש לקיים את תקנות העדפת תוצרת הארץ. "תגובת" מינהל הרכש לפסק הדין, היא המכרז דנן, בו מצא מינהל הרכש תירוץ אחר על מנת להתחמק מהחובה לקיים את תקנות העדפת תוצרת הארץ. הוראות המכרז דנן בכל הנוגע ל"ניטרול" תקנות העדפת תוצרת הארץ, אינן אלא ניסיון לעקוף את הוראות התקנות ומסתבר כי הן נועדו גם על מנת לעקוף את פסק הדין של בית המשפט הנכבד בבקשה הקודמת.

89. התחושה העגומה העולה מהאמור היא כי רצונו של מינהל הרכש נותר כפי שהיה – לנסות ולמצוא כל דרך ותירוץ מדוע לא להחיל את תקנות העדפת תוצרת הארץ, וכל הדרכים כשרות. זאת אין לאפשר.

90. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם יוער כי בדו"ח מבקר המדינה (משנת 2012) צוין כי גם בחלוף כ- 17 שנים ממועד הצטרפות ישראל להסכם ה-GPA לא נבדקה תועלת הכלכלית, במילים כדלקמן:

" במועד סיום הביקורת, כ-17 שנים לאחר שחתמה מדינת ישראל על ההסכם הבין-לאומי לרכישות ממשלתיות (Government Procurement Agreement; להלן: הסכם ה-GPA), היא עדיין לא עשתה בדיקה יסודית, המגובה בנתונים מספריים, לגבי התועלת הכלכלית שהיא מפיקה מההסכם."

91. מדיוני ועדת הכספים של הכנסת מחודש אוגוסט השנה (2020) עולה כי מסקנות דו"ח מבקר המדינה משנת 2012 לא יושמו, וטרם נבדקה באופן רציני ומסודר התועלת הכלכלית של הסכם ה-GPA.

העתק עמודים רלוונטיים מתוך דו"ח מבקר המדינה, מצ"ב כנספח יג' לבקשה זו.

העתק עמודים רלוונטיים מתוך דיוני ועדת הכספים של הכנסת מיום 10.08.2020, מצ"ב כנספח יד' לבקשה זו.

ז. המסגרת הנורמטיבית

1.ז תכלית תקנות העדפת תוצרת הארץ

92. חוק חובת המכרזים, תשנ"ב-1992 (לעיל להלן: "החוק") מטיל על כלל הגופים הציבוריים חובה לקיים התקשרות חוזית כלשהי עם צד אחר בדרך של מכרז. בבסיסו של החוק עומדים שני אינטרסים מרכזיים. האחד, האינטרס הציבורי – המקדם ערכים כגון: שוויון,

תחרות והוגנות. השני, האינטרס העסקי, המקדם תחרות כלכלית, יעילה ומאפשר לבעל המכרז לקבל את ההצעה המשתלמת ביותר עבורו.

93. על מהותו של חובת המכרז עמד בית המשפט עוד בבג"ץ 292/61 בית אריזה רחובות בע"מ, ו-2 אח נ' שר-החקלאות (פורסם בנבו, 08/01/62):

"לכל מכרז למסירת עבודה מטרה כפולה משני אספקטים שונים: מבחינת בעל המכרז, הרי שנגד עיניו עומדת המטרה להשיג הצעות מתאימות ורבות ככל האפשר, שמהן יוכל לבחור את ההצעה הטובה והנוחה ביותר; ואילו מבחינת קהל הקבלנים הבאים בחשבון כמציעים, הרי שהמכרז פותח בפניהם אפשרות לזכות בעבודה המוצעת על יסוד של התחרות הוגנת בתנאים של שוויון."

94. עקרון השוויון הוא אחת מהתכליות המרכזיות של דיני המכרזים, על כך ניתן ללמוד מדבריו של כבוד השופט אהרון ברק בד"נ 22/82 בית יולס בע"מ נ' רביב משה ושות' בע"מ, (פורסם בנבו, 18/04/89):

"דעתי היא, כי מאופיו התחרותי של המכרז מתבקשת תניה משתמעת, לפיה בעל המכרז ינהג בשוויון בין המשתתפים השונים. זוהי תניה הכרחית וטבעית גם יחד. "אחד מעקרונות היסוד של דיני מכרזים הוא עקרון השוויון, לפיו זכאי כל משתתף במכרז להנות ממעמד שווה למעמד של מתחריו..." (השופט אשר בבג"ץ 649/79 [20], בעמ' 134). "עקרון יסוד בדיני מכרזים הוא, שיש להקפיד על תנאי שוויון בין המתחרים ולהימנע מהענקת יתרון בלתי הוגן לאחד או לחלק מהמשתתפים בו..." (המשנה לנשיא השופטת בן-פורת בבג"ץ 209/83 [21], בעמ' 228).

לבו של המכרז הינו התחרות, ואין אתה יכול להשיג את יעדיה של תחרות זו בלא להבטיח שוויון בין המתחרים.

טול, למשל, מכרז, שבו מודיע בעל המכרז, כי יקבל את ההצעה הזולה ביותר. שניים מציעים הצעה שהיא זולה ביותר. לדעתי, אין זה עולה בקנה אחד עם האופי התחרותי של ההליך, כי בעל המכרז יבחר באחד מהשניים על-פי השיקול שהוא מעדיף את בעל השערות האדומות. מעצם התחרות משתמע, כי ההכרעה צריך שתיעשה על בסיס של שוויון.

אכן, תניה משתמעת, לפיה המכרז יתנהל בשוויון, מתבקשת מעצם מהותו של המכרז.

עמד על כך השופט לנדוי בציינו, בבג"ץ 273/60, [22] בעמ' 920: "היתה זאת הפרה ברורה של עקרונות השוויון והסודיות המונחים ביסודו של עצם רעיון המכרז".

95. עם זאת למרות חשיבותו של "עקרון השוויון" בין המתמודדים במכרז, יהיו מצבים שבהם ייסוג עיקרון זה מפני עקרונות אחרים. כך ייתכנו מצבים שבהם תוכר העדפה של מתחרה

מסוים, כמו העדפת רכישה של תוצרת מקומית, העדפת התקשרות עם עסקים קטנים, העדפת התקשרות עם נשים ועוד.¹

96. דוגמא מובהקת למקום בו החוק עצמו הכיר במתן העדפה כאמור, באה לידי ביטוי בסעיף 3א לחוק חובת המכרזים, המאפשר לממשלה להתקין תקנות ברשימת עניינים סגורה, וזאת למתן העדפה למציע במכרז. בין המקרים הללו נמצאת ההעדפה לתוצרת הארץ, ההגנה שנובעת ממניעי קידום תוצר מקומי, עידוד התעסוקה בישראל והייצור המקומי, קידום אוכלוסיות חלשות וכדומה.

97. עוד לפני חקיקת חוק חובת המכרזים ותקנות חובת המכרזים, היה נהוג להעדיף תוצרת הארץ, וזאת מכוחן של הנחיות מנהליות שהוציאה ועדת השרים לענייני כלכלה.

98. הנחיות אלה קבעו שיש להעדיף מוצרים תוצרת הארץ אם מחירם גבוה ממחיר מוצר מיובא מתחרה ב-10% (ובשלב מאוחר יותר ב-15%) לכל היותר.²

99. הנחיות אלה הועמדו במבחן כאשר בית המשפט נדרש לשאלה האם יש להעדיף התקשרות עם חברה ישראלית, למרות שמחיר שהציעה החברה היה גבוה אפילו ביותר מ-15% ממחיר המוצר המיובא.

בית המשפט קבע כי יש להעדיף התוצרת המקומית, ולהגן על הייצור המקומי, כפי שקבע כבוד השופט ברק, בבג"צ 118/83 אינווסט אימפק בע"מ נ' המנהל הכללי של משרד הבריאות, מיום 27.03.84 (פורסם בנבו):

"...נראה לי, כי השיקול בדבר עידוד תוצרת הארץ, כאשר הוא בא מפיה של המדינה כבעלת המכרז, הוא שיקול ענייני, שיקול הקשור ושזור ברצונה של המדינה... למנוע תלות בספק יחיד ובייחוד בספק זר ולהגן ולעודד את הייצור המקומי" (עמ' 736).

100. בשנת 1995, הותקנו תקנות העדפת תוצרת הארץ, ואלה עיגנו וביססו את תכליתה של העדפת תוצרת הארץ, כפי שתואר בעת"מ (חי') 28418-07-13 יאיר דוחובני כבלים בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 29.09.2013):

"תכלית החקיקה של תקנות ההעדפה ברורה: המטרה היא להגן על תוצרת הארץ כדי ליצור מקומות תעסוקה, לחסוך במטבע חוץ, ולעודד את צמיחת המשק הישראלי."

101. תקנות אלו מציידות את ועדות המכרזים בכלים ומדדים אמפיריים לבחינת המאזן בין תכליות המכרז, לבין הגשת תכליות העדפת תוצרת הארץ. התקנות קובעות כי תינתן העדפה לרכישת טובין מתוצרת הארץ שמחיר ההצעה אינו עולה על מחיר ההצעה לרכישת טובין מיובאים בתוספת 15%:

"3. (א) המזמין יכלול במסמכי מכרז, ובמכרז פומבי – גם במודעה בעיתונות, תנאי שלפיו תינתן העדפה בהתאם לתקנות משנה (ד) עד (ח) – במסגרת אמת המידה של המחיר – להצעות לרכישת

1 ר' סקירה אצל עומר דקל מכרזים כרך ראשון 77, 109-115.

2 גבריאלה שלו, חוזים ומכרזים של הרשות הציבורית (תשי"ס).

טובין מתוצרת הארץ שמחירם אינו עולה על מחיר הצעות לרכישת טובין מיובאים בתוספת של 15% (להלן – הצעה של טובין מתוצרת הארץ) ולהצעות לרכישת טובין מאזור עוטף עזה שמחירם אינו עולה על מחיר הצעות לרכישת טובין מיובאים בתוספת של 20% (להלן – הצעה של טובין מאזור עוטף עזה); לא כלל המכרז אמות מידה אחרות זולת המחיר, יחולו תקנות משנה (ד) עד (ח), בשינויים המחויבים.

102. בית המשפט הנכבד חזר על ההכרה בחשיבותן של תקנות העדפת תוצרת הארץ ובחובה לקיים אותן, גם במסגרת פסק דינו בבקשה הקודמת, היא הפעם הקודמת בה ועדת המכרזים של מינהל הרכש ניסתה "לעקוף" את תקנות העדפת תוצרת הארץ ולרוקן אותן מתוכן, עת קבע:

"השאלה אם ראוי להעדיף את תוצרת הארץ היא שאלה של מדיניות שכרוכים בה שיקולים כלכליים, לאומיים וחברתיים. לגישת התומכים במתן העדפה לתוצרת הארץ, זו נועדה להגן על תוצרת הארץ, לעודד את התעשייה המקומית, לקדם יצירת מקומות תעסוקה ולצמצם את האבטלה, מתוך תפיסה שבכך יהיה כדי להביא לצמיחת המשק הישראלי... וראו גם: למשל, גבריאלה שלו חוזים ומכרזים של הרשות הציבורית 252-255 עת"מ (חי') 21051-37-50 יאיר דוחובני כבלים בע"מ נ' חברת חשמל לישראל בע"מ בפסקה 21 לפסק הדין (21.9.2350) (להלן: עניין דוחובני).

103. יישום התכלית האמורה במקרה דנן, מחייב את המסקנה כי תקנות העדפת תוצרת הארץ חלות על המכרז נשוא בקשה זו.

ז(2) חוסר סמכות וחוסר סבירות בהחלטת המינהלית של ועדת המכרזים

104. ראשית, המבקשת חוזרת על עמדתה לפיה מינהל הרכש, בכל הכבוד, איננו מוסמך להחליט שלא לפעול בהתאם לסעיף 3א לחוק ובהתאם לתקנות העדפת תוצרת הארץ, ו"להרחיב" את תחולת הסכם ה-GPA באופן משמעותי (הן לגבי גופים שהוא לא חל עליהם והן לעניין התקשרויות בסכומים נמוכים שהוא לא חל לגביהם) – בדרך אשר מכרסמת באופן מהותי בתחולת תקנות העדפת תוצרת הארץ.

105. רשות מינהלית מחוייבת לחוק ולתקנות שהותקנו מכוחו, והיא איננה מוסמכת "להפעיל שיקול דעת" כיצד "להחיל את החוק" במכרז העומד לפניו. בסוגיה אחרת הקשורה ליישום תקנות העדפת תוצרת הארץ אמר בית המשפט (פרשת דוחובני, פסקה 43 לפסק הדין):

"עמדתה של חברת החשמל איננה מקובלת עלי. אם יש לפרש את תקנות ההעדפה כמחילות את הכלל בדבר השינוי המהותי הכפול, הרי הוא צריך לחול בכל המקרים שבהם התמלאו התנאים בתקנות אלו להחלתן. לא יעלה על הדעת להשאיר לשיקול דעת המציעה מתי להחילו ומתי לא, בהתבסס על נסיבות שייראו לה כמיוחדות לגופה של המציעה או למצב אובייקטיבי אחר. גישה זו מאפשרת העדפה של מציע אחד על פני השני, ללא עקרונות ברורים וידועים מראש ופותרת

פתח ואפילו רחב להחלטה מטעמים זרים."

החלטה שלא לפעול בהתאם לתקנות העדפת תוצרת הארץ, היא החלטה חסרת סמכות, והיא גם בלתי סבירה בעליל.

106. יתירה מכך, גם כאשר לרשות מנהלית יש סמכות לקבל החלטה, עליה לעשות זאת תחת אמות מידה של "סבירות"³:

"אם מתברר כי בנסיבות המקרה לא שקדה הרשות המינהלית לאסוף את הנתונים השייכים לעניין ולבדוק אותם לקראת קבלת ההחלטה, כפי שרשות סבירה הייתה נוהגת, עשוי בית המשפט לפסול את ההחלטה."

107. על הרשות להניח תשתית ראויה לקבלת החלטותיה, שכן הן מהוות את הבסיס להחלטתה. כפי שהדבר קיבל ביטוי בפסיקה:⁴

"אל"ף בי"ת הם בתורת המינהל הציבורי, שעד אשר תהא רשות בת-סמך רשאית ומוסמכת להחליט, חייבת היא להניח תשתית ראויה להחלטה, תשתית המיוסדת על נתונים בדוקים הראויים לשמש יסוד סביר להחלטה."

108. החלטת וועדת המכרזים של מינהל הרכש, שלא לקיים את תקנות העדפת תוצרת הארץ בצורה מלאה והיפוך בין "הכללי" – קרי קיום תקנות העדפת תוצרת הארץ לבין "החריג" (לשיטתה) – מתן הגנה במקרים החריגים בהם חל הסכם ה-GPA כלל לא הוצגה למבקשת, וספק אם קיים פרוטוקול המתעד החלטה כאמור.

109. הנימוקים ושיקול הדעת כביכול, שתוארו במסגרת התשובות לשאלות ההבהרה, נעשו בדיעבד – על מנת לחפות על כשל מן העבר, ובמטרה לנסות ולהצדיק את המעשים הפסולים.

110. כאמור לעיל, גם התשובה לשאלת ההבהרה אינה נתמכת בבסיס ראייתי או בנימוקים. נדמה כי ניתן לזהות בהחלטתה של הוועדה שיקולים שאינם ענייניים, ובהקשר זה נדגיש כי בפסיקה כבר נקבע כי חיסכון בעלויות אינה חזות הכל (וממילא גם חיסכון בעלויות לא הוכחה).

111. וועדת המכרזים לא בדקה את כלל הנתונים והטענות הרלוונטיים, היא העלתה "נימוקים" בלתי רלוונטיים בעליל, אשר כלל אינם קשורים לשאלת תחולת הסכם ה-GPA. ממילא, ספק אם ועדת המכרזים בחנה בכלל את "הכדאיות" שבהסכם ה-GPA (אותו היא הרחיבה בצורה שאינה עולה בקנה אחד עם הוראות הדין והפסיקה).

112. על הצורך בבדיקה עניינית והוגנת המבוססת על עובדות נקבע בפסיקה:⁵

"החלטה של כל רשות מינהלית חייבת להיות בכל מקרה תוצאה של

3. זמיר "הסמכות המינהלית", כרך ב' מהדורה שניה (עמ' 738)

4. בג"ץ 8569/96 הסתדרות הנוער העובד והלומד נ' שר החינוך התרבות והספורט (פורסם בנבו: 08/03/98)

5. בג"ץ 3379/03 אביבה מוסטקי ו-372 אח' נ' פרקליטות המדינה (פורסם בנבו, 18.3.2004)

בדיקה עניינית והוגנת ושיטתית (בג"ץ 297/82 ברגר נ' שר הפנים [15]),
וכן בג"ץ 987/94 הנ"ל [5]). על הרשות לעשות את מיטבה באופן סביר
בהתאם לנושא העומד למחלוקת ולחשיבותו כדי שיבואו בפניה כל
הראיות החשובות לעניין. הבדיקה צריכה להיות עניינית והוגנת, בין
היתר במובן זה שיבואו בפניה גם עובדות אשר אינן עולות בקנה אחד
עם גישתה הראשונית. במילים אחרות, אל לה לרשות לתור ולחפש רק
אחר ראיות אשר תאששנה את גישתה הראשונית. כדי שהתמונה
הרלוונטית כולה תהיה לנגד עיניה עליה ליתן דעתה גם על הראיות אשר
משמעותן אינה עולה לכאורה עם גישתה זו."

113. י. זמיר תיאר בספרו את הדרך שבה רשות מנהלית אמורה לקבל החלטה ומהם אותם
שיקולים שעל הוועדה לשקול כאשר היא מקבלת את החלטתה⁶:

"אני מציע להבחין בין שלושה מושגים, המקבילים לשלושה שלבים,
בהליך המוביל את הרשות לקבלת החלטה: ראשית, נתונים; שנייה –
עובדות; שלישית – שיקולים. המושג הראשון, המתייחס לשלב הראשון
בהליך המינהלי, הוא הנתונים. נתונים הם כביכול חומר הגלם שממנו
נוצרות ההחלטות: עובדות פיזיות, ידיעות, חוות דעת וכל דבר אחר
שעשוי וראוי לשמש יסוד להחלטה. המושג השני הוא העובדות.
העובדות נקבעות על יסוד הנתונים. לעתים קרובות הנתונים הם גם
עובדות, ומכל מקום קשה להבחין ביניהם."

114. בפסיקה נקבע כי קיימים תהליכים ופרטים רלוונטיים, אשר מחובתה של הרשות לקחת
בחשבון כאשר עליה לקבל החלטה מינהלית. הליך קבלת ההחלטה דורש כי היא תפעל
באופן הבא: תאסוף נתונים, בדיקת רלוונטיות לעניין, לבחון את אמיתות הנתונים
ולבסוף נדרשות ראיות מהותיות.

115. המסקנה המתבקשת לאור האמור לעיל היא כי הוועדה לא בחנה את כל הנתונים
הנדרשים לצורך קבלת ההחלטה הקיצונית שלא ליישם תקנות שהותקנו כדין, ולא
בחנה את האפשרויות השונות לפעולה בהתאם לתקנות העדפת תוצרת הארץ.

116. נימוק החלטתה של רשות מנהלית, הוזכר רבות בפסיקה ובספרות, ובפסק דין מנחה
בעניין, קבע כבוד השופט פוגלמן בעע"מ 6823/10 מתן שירותי בריאות בע"מ נ' משרד
הבריאות (פורסם בנבו, 28.02.2011):

6 יצחק זמיר הסמכות המינהלית, כרך ב' מהדורה שנייה (עמ' 1124)

"בהקשר של דיני המכרזים, מקבלת חובת ההנמקה משנה חשיבות, נוכח האופי התחרותי של המכרז, המחייב כי הרשות תסביר את הטעמים שעמדו ביסוד בחירתה במועמד זה או אחר. זאת, כדי להרתיע מפני משוא פנים ומפני פגיעה בטוהר המידות, וכדי להבטיח כי תפעל ביסודיות, בענייניות ובמידה ראויה של התעמקות (ראו עומר דקל דיני מכרזים – כרך שני, 57-60 (2006) (להלן: דקל, כרך שני)). חובה זו אף מצאה את ביטויה בתקנה 10(א) לתקנות חובת המכרזים, התשנ"ג-1993"

117. לא רק שהחלטתה של ועדת המכרזים חסרת סמכות, לא רק שהיא אינה סבירה בנסיבות העניין, בין השאר הואיל ומדובר על החלטה של רשות מינהלית שלא לקיים תקנות שהותקנו כדין ולהרחיב באופן מלאכותי ומתוך מניעים פסולים את הסכם ה-GPA כך ש"ינטרל" את תקנות העדפת תוצרת הארץ, הרי שגם מדובר בהחלטה הנוגדת מדיניות מוצהרת של ממשלת ישראל ושל משרד האוצר עצמו.

ז. הבקשה לאפשר עיון בפרוטוקול הדיון ובמסמכים הרלוונטיים

118. בהתאם להלכה הפסוקה – כלל יסוד בדיני המכרזים הוא, כי למשתתף (לרבות משתתף פוטנציאלי ובעל עניין⁷) במכרז מוקנית זכות לעיין במסמכי המכרז, וכי זכות זו היא זכות רחבה ביותר, מקיפה וקוגנטית, אשר חלה על כלל מסמכי המכרז.

119. מינהל הרכש לא צירף לתשובות לשאלות ההבהרה את פרוטוקול הדיון, ממנו ניתן ללמוד מה היו הנימוקים בזמן אמת שהובילו להחלטה להפוך במסגרת המכרז את הכלל, קרי העדפת תוצרת הארץ על פי תקנות העדפת תוצרת הארץ, ל"חריג" ולאפשר תחולה בלתי מוגבלת להסכם ה-GPA גם במקומות בהם הוא לא חל.

120. על תכליתה של זכות העיון עמד זה מכבר המלומד עומר דקל בספרו⁸:

"לזכות העיון במסמכי המכרז שתי תכליות עיקריות: התכלית הראשונה הינה לאפשר למציע שלא זכה במכרז ואינו מוכן להשלים עם מר גורלו לברר האם בדין נפסלה הצעתו, והאם בדין העניקה ועדת המכרזים את הזכייה במכרז לעמיתו..."

...תכלית שניה של זכות העיון הינה לשמור על טוהר המידות ולצמצם את בעיית הנציג, וזאת על ידי הגברת שקיפותו של הליך המכרז."

121. לאור האמור, ברי כי על ועדת המכרזים להעמיד לעיונה של המבקשת את כל המסמכים המצויים בתיק המכרז, ובין היתר: את כל התכתובות של ועדת המכרזים, ובפרט פרוטוקולים של וועדת המכרזים, חוות דעת מקצועיות, ואשר ענינם בבקשות להעדפת תוצרת הארץ.

7 ר' הפ (בי"ש) 31886-03-1 ארד בע"מ נ' מי שבע - תאגיד אזורי למים וביוב בע"מ, בעמ' 4 (פורסם בנבו, 12.5.15), וכן רעא 3888/15 אפקון בקרה ואוטומציה בע"מ נ' ארד בע"מ (פורסם בנבו, 22.7.2015).

122. מהאמור לעיל עולה כי החלטות וועדת המכרזים נגועה באין ספור כשלים משפטיים, בפרשנות שגויה וביישום שגוי של תקנות העדפת תוצרת הארץ ושל הסכם ה - GPA, באי הפעלת שיקול דעת באופן בלתי סביר, בהעדר הנמקה ראויה, ועוד. כשלים חמורים אלה יוצרים פגם מהותי היורד לשורשו של העניין. לאור המפורט לעיל, הרי שבנסיבות העניין יש מקום להתערבות בית המשפט הנכבד בהחלטתה של וועדת המכרזים.

ח. הסעד הזמני המבוקש בבקשה זו

123. כידוע, שני התנאים המנחים את בית המשפט בבואו להכריע בבקשה לסעד זמני הם: סיכויי ההליך העיקרי ומאזן הנוחות. בין שני התנאים קיים קשר הפוך ומתקיים יחס של מקבילית כוחות, באופן שככל שסיכוי ההליך גבוהים, כך ניתן למעט בדרישת מאזן הנוחות וההפך [ראה: בר"מ 301/03 אחים סקאל נ' רשות שדות התעופה (פורסם בנבו, 18.3.03); בר"מ 2139/06 מר ושות' נ' משרד התשתיות הלאומיות (פורסם בנבו, 06.04.06); ברמ 6007/17 דניה סיבוס בע"מ נ' עיריית קריית ביאליק (פורסם בנבו, 20.8.2017)].

124. בענייננו, בחינת התנאים האמורים מצביעה בבירור על כך שיש להיעתר לבקשה, ולעצור את קידום המכרז לרבות ובפרט את הגשת ההצעות במכרז, עד לבחינה מלאה של טענותיה של המבקשת.

ח(1) סיכוי ההליך

125. המבקשת העלתה במסגרת הבקשה ובמסגרת הבקשה דנן טענות כבדות משקל, אשר מובילות למסקנה כי הוועדה והמשיב לא מילאו את תפקידם כראוי, פעלו בחוסר סמכות, בחוסר סבירות קיצוני, לא בחנו באופן אמיתי את כל העובדות והשיקולים הרלוונטיים, ואף פעלו בניגוד לדין ובניגוד למדיניות המוצהרת של ממשלת ישראל ובניגוד לגישתם של משרדי ממשלה ורשויות ציבוריות אחרות. התנהלות זו איננה עומדת, לשון המעטה, בכללי המנהל התקין ודיני המכרזים.

126. משכך, וכמפורט בבקשה ובבקשה זו, המבקשת הציגה בפני בית המשפט הנכבד כי סיכויי הבקשה להתקבל גבוהים עד מאוד. למצער, הבקשה מעלה שאלות כבדות משקל הדרושות בדיקה ועיון של בית המשפט הנכבד.

ח(2) מאזן הנוחות

127. כידוע, על פי הדין והפסיקה, בבואו של בית המשפט להכריע בבקשה למתן צו מניעה זמני, שומה עליו לשקול, בין השאר, את מאזן הנוחות. דהיינו - את הנזק אשר עלול להיגרם למבקשת אם לא יינתן הצו, לעומת הנזק אשר עלול להיגרם למשיב כתוצאה ממתן הצו. המבקשת תטען, כי בנסיבות נשוא בקשה זו, השיקולים שעניינם מאזן הנוחות, מובילים אף הם למסקנה כי יש מקום להיעתר לסעדים הזמניים המבוקשים ברישא של בקשה זו.

128. תכליתו של מאזן הנוחות היא שימור המצב הקיים ומניעת נזקים בלתי הפיכים, והכל כדי שבית המשפט לא יעמוד בפני עובדות מוגמרות בטרם יכריע לגופו של עניין. במקרה דנן, במיוחד לאור העובדה כי מדובר במכרז הכולל עבודות הקמה והתקנה - אי מתן הסעד הזמני המבוקש יוביל למצב שבו, עד שתתברר הבקשה, יקדם המשיב את המכרז, יאפשר הגשת הצעת, יבחר זוכה ואולי אף יחל בביצוע העבודות נשוא המכרז - דבר אשר ייצור סיטואציה של "מעשה עשוי" בלתי הפיך וימנע מהמבקשת לממש את פסק הדין - לכשיינתן.

129. וזאת להדגיש: נקודת הזמן הקריטית מבחינת המבקשת נוגעת בעיקר למועד האחרון להגשת הצעות למכרז, זאת הואיל וכל מתמודד במכרז חייב, במסגרת הצעתו, לפרט מי יהיו הספקים מהם הוא מתעתד לרכוש את הפריטים שיופקו במכרז.

משמעות הדברים היא כי כל מתמודד חייב להחליט ממי בכוונתו לרכוש את הפריטים נשוא המכרז בתקופה זו. לצורך כך, כמובן, חשוב שהמציעים השונים יהיו מודעים היטב לעובדה כי ככל שיציעו, במסגרת הצעתם, מוצרים שיירכשו מיצרנים ישראלים (דוגמת המבקשת), קיים סיכוי גבוה כי הצעתם תזכה להעדפה המוגדרת בתקנות העדפת תוצרת הארץ. החלטה זו של המציעים, חייבת, כאמור, להתקבל על ידם עוד טרם הגשת הצעות למכרז. לפיכך, ככל שלא יינתן הסעד הזמני המבוקש, המבקשת עלולה למצוא את עצמה בפני שוקת שבורה במידה ולא יינתן סעד הביניים המבוקש.

מבחינת המבקשת, קריטי ביותר שכבר כעת יובהר לכל המתמודדים במכרז שהמועד להגשת הצעות יידחה עד להכרעה בבקשה, וזאת על מנת שמתמודדים פוטנציאליים ידעו שייתכן ותינתן העדפה לתוצרת הארץ, ויעדיפו להמתין ולא להתקשר בהסכמים עם ספקים אחרים.

130. ברור איפוא, כי אם תידחה הבקשה למתן הסעדים המבוקשים והמשיב יתחיל במכרז, הרי שכל פועלה של המבקשת בבקשה יהיה חסר תכלית.

131. בנסיבות אלה, מאזן הנוחות - שעניינו ביחס בין הנזק שייגרם למבקשת אם לא יינתן הסעד הזמני, אל מול הנזק שייגרם למשיב אם יינתן סעד הזמני עד להכרעה בבקשה - נוטה בבירור לטובת המבקשת:

131.1 יש לזכור כי מדובר במכרז לרכישה, אספקה, והתקנה של ציוד תקשורת. במצב דברים זה, ככל שלא יינתן צו הביניים ויתאפשר למשיב לקדם את המכרז, יהיה זה קשה עד בלתי אפשרי להשיב את המצב לקדמותו, גם אם תתקבל הבקשה. לעניין זה רלוונטיים הדברים שנאמרו בבר"מ 2127/07 אחים בן רחמים (צפון) בע"מ נ' חברת נמלי ישראל, תק - על 2007(1), 3461, 3464 (2006):

"אמנם, כאשר מדובר במכרז שעניינו הקמת מערכת או תשתית (בשונה ממכרז שעניינו אספקת ציוד ושירות), באין צו ביניים עלולה להתיתר הבקשה ולאחר ההקמה כבר לא ניתן יהיה "להפקיע" את זכייתה של הזוכה במכרז, אם ימצא כי יש לקבל את הבקשה שהגיש צד שתקף את המכרז (בר"מ 9760/06 רחמני ששון (אפיק) 1991 בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הביטחון (מיום 27.11.2006)). שיקול זה פועל ברגיל לטובת מתן צו הביניים".

עוד ר' בעניין זה את האמור בסעיף 15 בברמ 6007/17 דניה סיבוס בע"מ נ' עיריית קריית ביאליק (פורסם בנבו, 20.8.2017), הנזכר לעיל.

131.2 כאמור, נקודת הזמן הקריטית מבחינת המבקשת חלה כבר כעת, הואיל ובתקופה זו אמור כל מתמודד במכרז לקבוע עם איזה ספק של פריטים להתקשר לצורך הגשת הצעתו במכרז.

131.3 המשיב הוכיח כי יישום המכרז איננו כה דחוף מבחינתו - כאשר דחה מיוזמתו הוא את המועד להגשת הצעות, ובשעה שחלף פרק זמן ניכר בין ביטול המכרז הקודם

לבין פרסום המכרז דנן.

הודעת המשיב על דחיית המועד להגשת הצעות מיום 12.11.2020 מצ"ב כנספח טו' לבקשה זו.

131.4 בירור הבקשה צפוי להיות קצר, מהיר ופשוט. עיקרה של המחלוקת אינה עובדתית, שכן הוראות תקנות העדפת תוצרת הארץ כמו גם הוראות הסכם ה-GPA ותחולתו החלקית ביותר - הן ברורות לחלוטין ואינן משתמעות לשני פנים, כאשר לא יכול להיות חולק שהוועדה לא פעלה על-פיהן, וזאת בניגוד למוטל עליה על-פי דיני המכרזים.

132. סיכומו של דבר - העובדות המתוארות לעיל והנסיבות בהן מבוקשים הסעדים הזמניים, מצדיקים הענקתם, וזאת כדי להבטיח שלא ישתנה המצב הקיים באופן בלתי הפיך לרעת המבקשת. מנגד, לא ייגרם כל נזק למשיבות מהטלתם של הסעדים הזמניים עד להכרעה בבקשה.

סוף דבר

133. בקשה זו נתמכת בתצהירו מר טוביה יעקב ליברמן מטעם המבקשת, המצורף אליה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה.

134. הסמכות העניינית והמקומית נתונה לבית משפט נכבד זה בין היתר מכוח סעיף 1.5.4 למכרז.

135. בד בבד עם הבקשה מוגשת התחייבות עצמית של המבקשת, בהתאם לתקנות.

136. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה, ולהעניק סעד ביניים ו/או סעד ארעי למבקשת, כמפורט ברישא לבקשה זו.

137. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

מאיר בן-שחר, עו"ד
יוסף שם טוב ושות' - עורכי דין
באי כוח המבקשת

תצהיר מטעם המבקשת

אני הח"מ, טוביה יעקב ליברמן, ת.ז. 011510864, לאחר שהוזהרתי כי עליי להצהיר את האמת, ואם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בכתב כדלקמן:

אני מכהן בתפקיד מנהל טכנולוגיה ראשי בעותרת, טלדור כבלים ומערכות בע"מ, חברה פרטית מס' 513898387 (להלן: "המבקשת"), ומוסמך ליתן תצהיר בבקשה דחופה למתן סעד זמני (להלן: "הבקשה") ולאימות האמור בה, בשם המבקשת.

1. האמור בסעיפים 91-1 לבקשה ביחס לעובדות, ידוע לי מידיעה אישית.

2. האמור בסעיפים 132-92 לבקשה ביחס לטיעונים משפטיים, הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונתתי ומיעוץ משפטי שקיבלתי מיועצי המשפטיים.

3. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת.

טוביה יעקב ליברמן

אני הח"מ, מאשר כי ביום 17.12.2017 טוביה יעקב ליברמן, הזדהה בפניי באמצעות ת.ז. 011510864 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת ואם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר את נכונות הצהרתו וחתם עליה בפניי.

שגיא אהרון ע"ד
מ.ז. 68494

* אישר ג'רחוק כפי שחבר הקרואים ובאשר
בשם המבקשת, אצא מסתמך ✓

מדינת ישראל
בתי המשפט

המבקשת: טלדור כבלים ומערכות בע"מ, ח.פ. 513898387

נגד

המשיבות: משרד האוצר - מדינת ישראל, מינהל הרכש הממשלתי

כתב התחייבות עצמית לסעד זמני

בהתאם לתקנה 364 ו- 365 (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד - 1984, אנו החתומות מטה מתחייבות בזה לפצות את מי שאליו מופנה הצו הזמני, בגין כל נזק שייגרם עקב מתן הצו הזמני, לרבות אם תפסק התובענה, יפקע הצו, או יתברר כי לא הייתה הצדקה להוצאת הצו.

את סכום הפיצויים נשלם כשהוא צמוד למדד המחירים לצרכן, בתוספת ריבית עפ"י חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א - 1961, אם ובאשר תומצא לנו החלטה מבית המשפט המוסמך המחייבת את המבקשות לשלם את הפיצויים הנ"ל.

פרטי המתחייבים

חתימה	כתובת	מספר זהות/ח"פ	שם פרטי ומשפחה	
	קבוץ עין דור. מיקוד: 1933500	513898387	טלדור כבלים ומערכות בע"מ	1
				2

אישור עורך הדין

אני מאשר נאמנות החתימות הנ"ל ואמיתות הפרטים בקשר למתחייבות הנ"ל.

שגיא אהרון, עו"ד
מ.ר. 68494

שם עו"ד: אהרון שגיא, מספר רישיון: 68494, תאריך: 20.12.2018, חתימה

אישור מזכיר בית המשפט

אני הח"מ מאשר קבלת ההתחייבות העצמית על פי נוהל ערבויות שמספרו 06/20.

שם המזכיר: תאריך: חתימה

* או לא ירמון באהרן בקורונה